

Nr 298.

Av herr **Sundling**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 199, med förslag till förordning om automobils katt m. m.

Kungl. Maj:t har genom propositionen nr 199 förelagt riksdagen förslag till förordning om automobils katt m. m.

Förslaget innebär en beskattning *dels* av automobilerna efter deras tyngd, *dels* av de å automobilerna använda gummiringarna. Den sistnämnda beskattningsformen avser att ansluta skatten till den vägförsli- tande inverkan, som automobilerna genom tyngd, körhastighet och till- ryggalagd väglängd i varje särskilt fall utöva.

Om än en automobils åverkan å en väg i *allmänhet* kan sägas vara huvudsakligen beroende på nyss nämnda faktorer, finnas dock vissa fall, då *ytterligare* en vägförstörande inverkan uppträder och gör sig starkt framträdande. Detta inträffar vid en automobils synnerligen ofta upp- repade befarande av samma vägsträcka. Å många orter — företrädes- vis intill vissa trafikcentra — har den synnerligen stora åverkan, som den *regelbundna yrkesmässiga trafiken med personomnibusar och lastautomo- biler* förorsakar å många gånger dagligen passerade vägsträckor, gjort sig hårt kännbar. Denna särskilda åverkan har sin grund däruti, att vägbanan är mycket känslig för en ofta upprepad påkänning av samma slag. Vägar med livlig dylik yrkesmässig trafik tarva därför ett sär- skilt dyrbart underhåll eller motsvarande förstärkning av vägbanan. Det torde därför i fråga om sådan trafik vara påkallat, att en extra skatt ut- kräves för att motsvara nu omhandlade särskilda stora slitning. Tanken på en sådan särskild skatt för den regelbundna yrkesmässiga biltrafiken är icke ny, utan har framkastats tidigare både utom och inom riks- dagen. Särskilt må erinras, att vid 1921 års riksdag motioner i be-

rörda syfte väcktes, vilka motioner emellertid i avvaktan på behandlingen inom riksdagen av frågan om generell automobilbeskattning avslagos.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att, utöver vad Kungl. Maj:t i oförmälda proposition föreslagit, införa särskild skatt för regelbunden trafik med automobilomnibusar och lastautomobiler, vilken skatt föreslås utgå efter körd väglängd och automobilens tyngd med en skattesats av 1 öre per ton-kilometer,

att denna skatt måtte direkt uppbäras av vederbörande väghållningsskyldige såsom ersättning för den genom ifrågavarande trafik uppkomna särskilda slitningen av viss väg eller vägsträcka.

Stockholm den 4 april 1922.

Ax. Sundling.
